

Pod'akovanie za úspešnú prezentáciu na Slovakiatoure

Medzinárodný veľtrh cestovného ruchu Slovakiatour, ktorý sa uskutočnil v dňoch 18. – 21. januára t.r. v Bratislave sa niesol v znamení posilnenia a skvalitnenia prezentácií jednotlivých slovenských

miest a regiónov. Je potešiteľné, že z tohto hodnotenia vyšlo úspešne aj naše mesto a to nielen vizuálnou kvalitou nášho stánku ale aj prezentáciou produktov cestovného ruchu, turizmu, gastronómie a samozrejme, vynikajúcich vín pezinských vinohradníkov a vinárov. Mnohí návštevníci, ba aj minister hospodárstva Ľubomír Jahnátek, hodnotili ako najvýznamnejší prínos prezentáciu Pezinka a jeho partnerských zahraničných miest Mladá Boleslav, Neusiedl am See, Mosonmaga-

róvár a Izola. Veľký význam mali aj stretnutia a rozhovory s poprednými predstaviteľmi z oblasti politiky a samosprávy. Tak sme mohli v našom stánku privítať okrem niekoľkých ministrov aj predsedu Bratislavského samosprávneho kraja Vladimíra Bajana, primátora Bratislavy Andreja Ďurkovského a mnohých ďalších. Po prvýkrát sa Pezinkok nezúčastnil na prezentácii v rámci Malokarpatského regiónu, kde jeho význam bol v minulosti marginalizovaný medzi tromi desiatkami obcí. Svoju životaschop-

nosť ukázal práve tohoročný model prezentácie s partnerskými zahraničnými mestami, model, ktorý možno ešte ďalej rozvíjať.

Chcel by som poďakovať všetkým tým, ktorí sa zaslúžili o úspech pezinskej expozície a hoci ich nemôžem všetkých vymenovať, chcem aspoň vyjadriť svoje presvedčenie, že nás všetkých naplnia dobrý pocit z nášho spoločného úspechu a že nám naši dobrovoľní spolupracovníci zachovajú svoju priazeň i v budúcnosti.

Oliver Solga

Naši „sudokáči“ boli úspešní

Na prvých majstrovstvách Slovenska v sudoku, ktoré sa konali 10. februára v Žiline, sa zúčastnili aj dvaja reprezentanti z mikroregiónu Pezínok. Víťaz pezinského kola, 35-ročný Martin Krebs z Vinosadov, v celoslovenskom zápojení obsadil v konkurencii 162 súťažiacich 13. miesto a 17-ročná Pezínčanka Simona Sandtnerová skončila 30. (EL)

SPOMÍNAME

Zanechal si nás navždy – bez rozlúčky drahý náš strýko, švagor, brat... Na krásne chvíle v tvojej prítomnosti budeme všetci s láskou spomínať...

Uplynulo len pár dní od poslednej rozlúčky s našim drahým zosnulým bratom, strýkom a švagrom

Jozefom

WITGRÜBEROM,

ktorý nás po ťažkej chorobe dňa 6. 2. 2007 vo veku 62 rokov navždy opustil. Spomíname...

Pivnice otvoria aj v máji

V tomto roku po prvýkrát sa uskutoční na Malokarpatskej vínnej ceste jarné podujatie *Otvorené pivnice na sv. Urbana*. Bude v sobotu 26. mája od 10.00 do 21.00 hod. vo vybraných pivniciach malých i veľkých producentov vína od Bratislavy až po Trnavu. Vstupenka stojí 600 Sk, v cene je bonus na nákup vína v hodnote 300 Sk. Ako avizujú organizátori, počet vstupeniek je obmedzený. Rezervovať si ich možno cez internet, e-mail: mvc@mvc.sk do 30. apríla 2007. Voľný nákup je možný v Malokarpatskom osvetovom stredisku, Horná 20, 900 01 Modra, tel. 033/643 3489. (mo)

Sprístupnia vinohradnícky chodník

Hoci bol projekt vinohradníckeho naučného chodníka de facto dokončený už v decembri minulého roka, jeho oficiálne sprístupnenie verejnosti sa uskutoční 28. marca 2007. Zraz záujemcov o jeho spoločnú prehládku so sprievodcom je o 15. hod. pred Areálom zdravia Rozálka.

Tento značkový chodník je dlhý 7 kilometrov a každý účastník dostane prospekt s charakteristikou jednotlivých pozoruhodností nachádzajúcich sa na jeho trase. Spomínaný materiál je k dispozícii aj v Mestskom informačnom centre na Radničnom námestí. (EL)

REKLAMA

Ľadový hokej v Pezinku

Z histórie športu

Často spomínam na tento šport v našom meste. Pred asi 50 rokmi bol pri vile pána Krisera, majiteľa tehelne, 5-6 árový rybník, na ktorom sa hrávali chlapi z tehelne a neskôr i z mesta. V lete sa tam kúpali, v zime korčuľovali. Patril k nim aj bratia Fero a Jožo Nídlenci, ktorí hrávali hokej za Slovan Bratislava. Neskôr prichádzali ďalší mladí chlapi a záujemcovia o tento šport.

Raz v nás skrsla myšlienka založiť hokejový oddiel. Nazbieralo sa nás 10-12 nadšencov, mali sme aké-také hokejky, ale hlavne korčule na topánkach, aj iné potrebné veci. A klub bol na svete. Nohavice sme si ušili sami z akejsi celtoviny, dresy nám požičali futbalisti a po čase sme si urobili normálne klzisko – asi 40x15 metrov – pred prvým barakom tehelní, smerom od cintorína na železničnú trať. Výborne sa nám hodila ubytovňa pre robotníkov, ktorí stavali bytovky. Mala v strede chodbu a po stranách dve miestnosti, ktoré slúžili ako obliekárne pre hráčov hostí, domácich i rozhodcov.

Prihlásili sme sa aj do súťaží. Hrávali tam kluby z Jura, Rače, Patrónky, Šenkvic, Smoleníc a iné. Na zápasoch sme mávali slušné di-

vácie návštevy. Po čase sme klzisko doplnili o mantinely, najprv z fošni a neskôr sme mali aj umelé osvetlenie a v drevárskej dielni nám urobili 80 centimetrové mantinely. Fošne nám ochotne požičal náš veľký priaznivec pán Mlsna, otec známeho zabávača strýca Marcina, ktorý mal pri cintoríne stolársku dielňu.

Je pravda, že v tých rokoch bývali poriadne zimy, a pomocou hasičov z tehelní sme za dva dni a noc urobili ľadovú plochu. Výdatne nám pomáhali aj obyvatelia troch tehelníarskych bytoviek.

V druhom roku pôsobenia sme chodili raz týždenne na tréningy na zimný štadión v Bratislave. Vozili sme sa na nákladnom aute zakrytým plachtami v neskorých nočných hodinách. Šoférom auta skoro vždy bol Jarko Mihalovič, majster v tehelni.

Naše hokejové družstvo vtedy tvorili: F. a J. Nídlenci aj ako tréneri, V. Polák, G. Voda, L. Kadera, S. Demovič, T. Bláhovský, T. Strašifák, L. Časo, N. Granec, I. Verner a ja. Prichádzali i ďalší, hlavne mladší záujemcovia o hokej. Nerád vymenúvam, lebo na niekoho dobrého môžem zabudnúť a nepriamo mu ublížiť. Hlavným hospodárom bol Laco Časo, vtedy hlavný účtovník v tehelni. Takto sme odohrali postupne v tehelni i u súperov dve sezóny,

vzhľadom na pomery vcelku úspešne. Nakúpili sme aj nejaké dresy, hokejky a iný výstroj. Pri tom si každý svoj výstroj sám dopĺňoval a zlepšoval.

Zaregistrovali sme aj zranenia. V jednom zápase v Pezinku už nebohý Manco Tuma trochu podvihol puk a trafil do čela vtedy mladé dievča E. Ševčíkovú, ona si iste na to dobre pamätá. V blízkom zdravotnom stredisku jej ranu ošetrili a o chvíľu pozerala hokej znovu. Urobili sme potom opatrenia, aby puk zastavovala ochranná sieť.

Až neskôr sme začali vyberať dobrovoľné vstupné. Deti a mladí chlapi neplatili nič.

Dobre si pamätám na naše najvydarenejšie podujatie, keď sme si pozvali B družstvo Slovana. Prišiel aj vtedy známy futbalový brankár Slovana Dodo Rajman a hráč Dolinský. Priviedli aj krasokorčuľiariku (volala sa tuším Grožajová) a návštevníci videli po prvý raz aj menej náročnú i zložitejšiu krasokorčuľiarske prvky. Mali sme veľmi peknú návštevu, čosi sme zarobili na vstupnom a hostí sme tradične pohostili vareným vínom. Veľmi boli spokojní a darovali nám niekoľko starších hokejok a niekoľko dobrých nám predali. Spokojnosť bola obojstranná.

Ondrej Skovajsa (Macej)